

MLADOST, POROKA

Kranjec Mira
pr. Puc

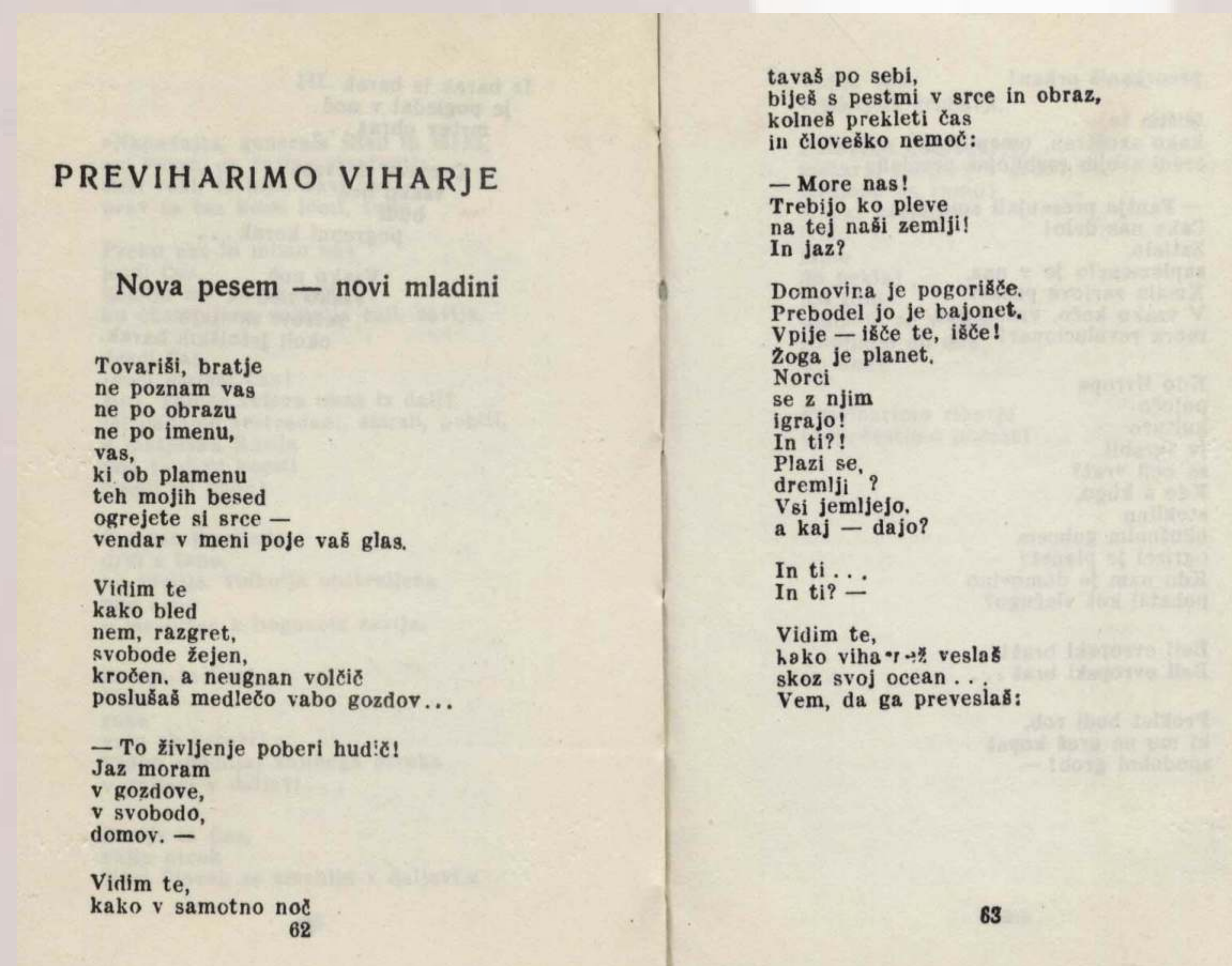

Sicer pa sem dobila vse, kar sem si lahko izmislila, na smučanje sem šla z internatom v Diablerets, in čeprav se v športu že spet nisem izkazala, sem se zaljubila v zalega mladega Američana, ki je s tovariši iz svojega kolidža treniral bobsleigh. Nikoli nisem imela priložnosti, da bi z njim vsaj govorila, kakor je nisem imela v Trbovljah s svojima prvima kraljevičema, gologlavim ministrantom in črnolasim sinčkom na Vodah - vse moje prve zaljubljenosti so se izživljale v sanjah z ljubljenimi bitji, ki se niso zavedala, da obstajam. (Mira Mihelič, Ure mojih dni)

Po mali maturi je Mirica odšla v internat v Švico. Tu se je naučila lepih manir ter govoriti in pisati v treh evropskih jezikih: francoščini, nemščini in angleščini.

Po vrnitvi je v enem samem letu opravila izpite za štiri razrede gimnazije, maturirala in se vpisala na Pravno fakulteto. Udeleževala se je družabnega življenja v Ljubljani in tam tudi spoznala svojega bodočega moža. Poleti 1931 sta se Mira in bodoči odvetnik Boris Puc poročila.

Pri sedemnajstih letih sem srečala svojega prvega moža Borisa Puca. Njemu je bilo dvaindvajset let. Tako mlada sva še bila in tako nespametno je bilo zvezati se že tedaj za vse življenje! Bila sva razvajena otroka privilegirane družbe in sva mislila, da morava takoj vse dobiti, vse imeti, vse užiti. V mojih očeh je bil najlepši mladi človek v Ljubljani, s predrznimi zelenomodrimi očmi v senci gostih temnih trepalnic, z valovitimi kostanjevimi lasmi, s telesom športnika in z milino dobrega plesalca in rojenega zapeljivca. (Mira Mihelič, Ure mojih dni)

Pri devetnajstih je rodila njuno prvo hčerko, Nevo, kmalu nato še drugo, Katarino. Opustila je študij in pričela s pisanjem prispevkov za časopis Jutro. Njen mož, sin takratnega ljubljanskega župana, se je pridružil komunističnemu gibanju in odšel v partizane. Miheličeva je kot ženska in mati ostala sama in osamljena. Med vojno je po svojih močeh sodelovala z OF, dvakrat se je znašla v okupatorskem zaporu za ženske, enkrat celo noseča. Leta 1944 je rodila sina Andreja, tri mesece za tem so jo znova odpeljali v zaporniško celico. Kljub vedno večji odtujenosti med njo in možem je rodila četrtega otroka, Matjaža.

